

ΜΙΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΕΝΝΕΑ ἔτη ἀκριβῶς συμπληροῦνται ἀφ' ὅτου ἐξέπνευσεν ἐν Μονάχῳ ὁ ὑπέροχος Ἕλλην ζωγράφος, ὁ Νικόλαος Γύζης. Τὸ πλῆγμα ὅπερ ἐκ τοῦ θανάτου του ὑπέστη ἡ παγκόσμιος τέχνη εἶνε ζωηρόν ἐτι, διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲ τὸ κενὸν ὅπερ ἀφήκε φαίνεται σήμερον ἀκόμη μεγαλειότερον, διότι ἔμεινεν ἔκτοτε ἀναπλήρωτον.

Ὁ Γύζης ὑπῆρξεν ἀληθῆς καλλιτέχνης· τὰ ἔργα του ἀναγνωρίζονται ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ὡς ἔργα διδασκάλου, κοσμοῦντα τὰς ἐκεῖ πινακοθήκας.

Ἐκτὸς τῶν πινακῶν οὐδ' ἐνέπνευσεν εὐρυτέρα τῆς τέχνης ἀντίληψις, ὑπῆρχον ἔργα γνησίως Ἑλληνικά, ἐγκλείοντα τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν, μὲ αἰσθημα βαθὺ καὶ εὐγενὲς εἰργασμένα.

Ἐξοχος Ἄγγλος τεχνοκρίτης, ὁ Ρύττερ ἔδωκε τὸν ὠραιότερον χαρακτηρισμὸν τοῦ Γύζη. Ἀποκαλεῖ θαυμαστάς διὰ τὸ μεγαλεῖον, τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν ἀπλότητα τὰς ἐμπνεύσεις του, τὸν ἀνακηρύσσει ὡς τὸν μεγαλειότερον σχεδιαστὴν τοῦ 19' αἰῶνος. « Αἱ γραμμαὶ τοῦ Γύζη ἀπορρέουν ἐκ τῆς εὐρυθμίας καὶ σεμνότητος τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἀγαλμάτων » γράφει, τάσσει δὲ αὐτὸν παρὰ τὸν Βωδρῦ, τὸν Πουβι δὲ Σαβάν, τὸν Μορῶ.

Ἐξίρει τὴν Ἑλληνικότητα τοῦ Γύζη, ὅστις προσπαθεῖ νὰ γίνηται ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον Ἕλλην. « Ὑπέταξεν ἑαυτὸν εἰς πειθαρχίαν σχεδίου, ἐδημιούργησε ἀτμόσφαιραν σκέψως, κοιμψότητος καὶ κάλλους ».

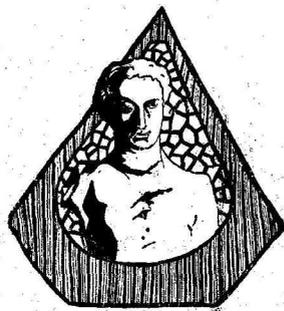
Ν. Γύζη.

Τὸ ναυτόπουλο.

Ὡς μνημόσυνον τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου, δημοσιεύομεν δύο τῶν καλλίστων, καὶ ὀλιγότερον γνωστῶν παρ' ἡμῖν, ἔργων του, τὸν « Πάππον καὶ ἔγγονον » καὶ τὸ « Ναυτόπουλο ».

* ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ *

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΟΝΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΒΕΓΙΑΣ

ΙΑ δύο λόγους καὶ τοὺς δύο τούτους καλλιτέχνος σκιαγραφῶ ὁμοῦ. Τὸ μὲν, διότι καὶ οἱ δύο παρέδιδον εἰς τὴν δημοσίαν σχολὴν τῆς Κερκύρας, τὸ

δὲ διότι ὑπῆρξαν διδάσκαλοί μου ἀμφότεροι. Ὁ Χρόνης ἦτο Κερκυραῖος καὶ ὁ Βέγιας Κερκηλῆν. Ὁ μὲν ἀρχιτέκτων, ὁ δὲ ζωγράφος. Ἀμφότεροι ἐγένοντο μαθηταὶ τοῦ ἀριστοτέχνου Προσαλέντου καὶ ἐτελειοποιήθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀμφότεροι ἐτιμήθησαν ἐκλε-

χθέντες μέλη τῆς ἐν Ρώμῃ Ἀκαδημίας τῶν Ὁραίων Τεχνῶν τοῦ Ἁγίου Λουκά.

Ἐπανακάμψαντες εἰς Κέρκυραν ἀμφότεροι, ἐξήσκησαν τὴν τέχνην των εὐδοκίμως. Δὲν ἦσαν μόνον καλλιτέχναι, ἀλλὰ καὶ κατοχοὶ γνώσεων, ἐγκυκλοπαιδικοί.

Ἐπὶ ἀγγλικῆς προστασίας αἱ ὠραῖαι τέχναι ἐδιδάσκοντο εἰς τὰ Λύκεια, εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Τοιοῦτοτρόπως ὁ μαθητὴς ἐν τῷ λυκείῳ καὶ γυμνασίῳ ἐμάνθανε τὴν ἰχνογραφίαν, τὴν σκιαγραφίαν, τὴν κοσμηματογραφίαν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Γινόμενοι φοιτηταὶ ἐξηκολούθουν. Κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Πανεπιστημίου οἱ φιλόλογοι, οἱ